

Despre Sfânta Scriptură

Lucrare tipărită cu binecuvântarea

Înaltpreasfințitului

TEOFAN

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Mitropolia Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA

Iași, 2009

Unde se găsește Descoperirea dumnezeiască cea mai presus de fire?

Descoperirea dumnezeiască cea mai presus de fire se găsește în Sfânta Scriptură și în Sfânta Tradiție.

Ce este Sfânta Scriptură?

Sfânta Scriptură sau Biblia este colecția cărților numite ale Vechiului și ale Noului Testament, scrise sub însuflarea Duhului Sfânt, într-un răstimp de aproape 1500 de ani, adică de la Moise (cca 1400 înainte de Hristos) până la autorul Apocalipsei, Sf. Ioan Evanghelistul (cca 100 după Hristos). Aceste cărți sunt comoara cea mai prețioasă de lumină și mântuire pe care Dumnezeu a dat-o oamenilor. Biserica le păstrează ca pe un odor de mare preț și le folosește ca pe un izvor de apă vie din care soarbe învățătura dumnezeiască.

De ce Sfânta Scriptură se mai numește și Biblie?

Cuvântul *Biblie* este de origine grecească și înseamnă „cărți” sau „carte”. „Cărțile” sau „cartea” Sfintei Scripturi și-au păstrat de-a lungul veacurilor numele grecesc de *Biblie*, atât pentru că Sfânta Scriptură a fost scrisă, într-o bună parte, în limba greacă, cât și pentru că, la început, în primele veacuri ale creștinismului, învățătura cuprinsă în ea a fost propovăduită mai ales în limba greacă, așa cum arată documentele timpului, îndeosebi Sfânta Tradiție. Acest cuvânt – *Biblie* – care este cel mai întrebuintat, atât de creștini, cât și de necreștini, înfațișează deci Sfânta Scriptură ca pe o carte în sine, singura care, de-a lungul istoriei, și-a păstrat acest nume fără alt adaos și pe care noi, credincioșii, o socotim cartea mai presus de toate

celelalte cărți, cartea cărților, cartea pe care, dacă n-o putem numi cea mai mare ca întindere, o putem numi cea mai prețioasă, pentru conținutul și roadele ei în sufletele noastre.

Prin ce se deosebește Sfânta Scriptură de celelalte cărți?

1) Sfânta Scriptură poate fi citită cu cel mai mare folos de oricine, învățat sau neînvățat, din orice parte a lumii. Ea cuprinde învățături mântuitoare și folositoare, căci ne vorbește despre Dumnezeu și despre mântuirea noastră în comuniune cu Dumnezeu prin Hristos, cu ajutorul harului Duhului Sfânt. „Iar scopul și rostul Sfintei Scripturi este, spune Sfântul Atanasie cel Mare, acea vestire îndoită despre Mântuitorul: că El a fost pururea Dumnezeu și «Fiu, fiind Cuvântul și strălucirea și înțelepciunea Tatălui; și că pe urmă, luând trup pentru noi din Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu, S-a făcut om. Iar această îndoită vestire se poate afla, urmărind-o în toată Scriptura de Dumnezeu insuflată», după cum Însuși Domnul a spus: «Cercetați Scripturile, că ele sunt cele ce mărturisesc despre Mine»” (Ioan 5,39)¹. Ea ne învață apoi cum să trăim după voia lui Dumnezeu, adică bine², în înțelesul cel mai deplin al acestui cuvânt.

Sfânta Scriptură spune numai adevărul, căci Duhul Sfânt n-a înșelat pe slujitorii Săi, proorocii³. Oamenii nu puteau cunoaște prin firea și prin mintea lor lucruri așa de mari și de dumnezeiești, ci numai printr-un dar coborât de sus asupra oamenilor sfinți.

¹ Sfântul Atanasie cel Mare, *Trei cuvinte împotriva arienilor*, XXIX, în Sfântul Atanasie cel Mare, *Scrieri*, Partea I, PSB, București, 1987, p. 357.

² Fer. Augustin, *Comentarii la Psalmi* 90, 21, Migne, PL, XXXVII, col. 1159.

³ Sfântul Ipolit, *Comentarii la Daniil* 4, 6, CB I, I, col. 198; Fer. Augustin, *Scrisoarea* 28, 3,3, Migne, PL, XXXIII, col. 112.

2) Sfânta Scriptură are o unitate desăvârșită. Același suflu dumnezeiesc se simte la citirea tuturor cărților ei, deși acestea sunt deosebite între ele din punctul de vedere al conținutului și al modalității de exprimare. Fiind dată prin Sfântul Duh, Sfânta Scriptură cuprinde adevărul. Nimic nedrept sau prefăcut nu se află într-însa⁴. Sfânta Scriptură nu se contrazice⁵, cum se contrazic învățătorii și scrierile păgâne⁶. Dacă scrierile Proorocilor sunt de acord cu Evangheliile, este pentru că toți au vorbit însuflați de un singur Duh, al lui Dumnezeu⁷.

3) Sfânta Scriptură are o putere covârșitoare, prin care a prefăcut și preface nenumărate suflete păcătoase în sfinți. Sfântul Apostol Pavel zice despre deosebita putere a Sfintei Scripturi: „Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri și pătrunde până la despărțitura sufletului și a duhului, dintre încheieturi și măduvă, și este judecător cugetelor și gândurilor inimii” (Evrei 4,12). Fericitul Ieronim, mare traducător și tâlcuitor al Sfintei Scripturi, se pronunță astfel: „Te rog, spune-mi ce este mai sfânt ca acest cuvânt (al lui Dumnezeu)? Ce este mai plăcut ca această plăcere? Ce mâncări, ce feluri de miere sunt mai dulci decât cunoașterea înțelepciunii lui Dumnezeu, decât pătrunderea în locurile Sale ascunse, decât privirea la ideea Ziditorului și la cuvintele Stăpânului tău..., decât ca aceste cuvinte ale Stăpânului, pline de înțelepciune duhovnicească, să învețe pe oameni! Aibă ceilalți averile lor, beie din cupe împodobite cu pietre prețioase, strălucească în stofe de mătase..., fie neputincioși în a-și răpune bogățiile

⁴ Sf. Clement Romanul, *Scrisoarea I către Corinteni* 45,2,3, Migne, PG, I, col. 300.

⁵ Sf. Iustin Martirul și Filozoful, *Dialogul cu Iudeul Trifon* 65,2, Migne, PG, VI, col. 625; Sfântul Epifanie, *Contra ereziilor Panarion* 70,7, Migne, PG, XLII, col. 349.

⁶ *Îndemn către Greci*, cap. 8, Migne, PG, VI, col. 256.

⁷ Teofil al Antiohiei, *Către Autolic* 3,12, Migne, PG, VI, col. 1137.